

บทที่ 4

วิเคราะห์หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

ในบทที่ 4 นี้ ผู้เขียนจะนำประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 41¹ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวความคิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.)² ตามที่ได้กล่าวถึงมาแล้วในบทที่ 2³ เป็นแนวทางหลักในการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบว่าประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองฉบับดังกล่าว ได้มีการ

---

¹ มาตรา 41 คนต่างด้าวจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรมิได้ เว้น แต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการและด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ภายในจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 40 และได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในตามมาตรา 47 แล้ว

เพื่อให้การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเป็นไป เพื่อ ประโยชน์ของประเทศให้มากที่สุด ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ คุณสมบัติของคนต่างด้าว ซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยคำนึงถึง ราย ได้ สิทธิทรัพย์ ความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพและฐานะ ในครอบครัว ของคนต่างด้าวดังกล่าวกับบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย เงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคง ของชาติหรือเงื่อนไขอื่นตามความเหมาะสมเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

๑๓๑

๑๓๑

² สามารถ ศรียานงค์. (2538). *ทฤษฎีแนวความคิด และความหมายของความมั่นคงแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: สภาความมั่นคงแห่งชาติ. หน้า 68-72.

³ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) ได้แบ่งองค์ประกอบของความมั่นคงออกเป็น 6 ประการ คือ

- (1) ความมั่นคงทางการเมือง
- (2) ความมั่นคงทางการเมืองระหว่างประเทศ (การทูต)
- (3) ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ
- (4) ความมั่นคงทางด้านสังคมจิตวิทยา
- (5) ความมั่นคงทางการป้องกันประเทศ
- (6) ความมั่นคงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงาน และสิ่งแวดล้อม

นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ อย่างไร โดยวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย จากนั้นจะแยกวิเคราะห์ตามคุณสมบัติที่กำหนดให้คนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องยื่นคำขอในแต่ละประเภท ดังนี้

- 1) ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน
- 2) ประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน
- 3) ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม
- 4) ประเภทเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- 5) ประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย

โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวผู้ที่จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

ข้อ 1 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

1.1 คนต่างด้าวผู้ยื่นคำขอ ต้องถือหนังสือเดินทางที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (NON-IMMIGRANT VISA) และได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปีมาแล้ว โดยมีรอบเวลาการพำนักไม่น้อยกว่า 3 ปี นับจนถึงวันยื่นคำขอ

1.2 คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสี่ปีขึ้นไป ต้องได้รับการตรวจสอบประวัติ ดังต่อไปนี้

1.2.1 พิมพ์ลายนิ้วมือ และกรอกประวัติลงในแบบพิมพ์ลายนิ้วมือคนต่างด้าวดังกล่าวส่งไปตรวจประวัติที่กองทะเบียนประวัติอาชญากรเพื่อตรวจสอบว่ามีประวัติกระทำผิดหรือไม่

1.2.2 ตรวจสอบหนังสือรับรองประวัติอาชญากรรมที่คนต่างด้าวนำมาแสดง

1.2.3 ตรวจสอบว่าคนต่างด้าวดังกล่าวเป็นบุคคลต้องห้าม ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 หรือไม่ โดยตรวจสอบจากระบบบัญชีเฝ้าดูของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

1.2.4 ตรวจสอบว่าเป็นบุคคลที่มีหมายจับของตำรวจสากล จากกองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.3 คนต่างด้าวต้องแสดงข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ สินทรัพย์ ความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพ และฐานะในครอบครัวของคนต่างด้าวดังกล่าวกับบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย หรือเงื่อนไขอื่นตามความเหมาะสม เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุญาต

1.4 คนต่างด้าวต้องพูดและฟังภาษาไทยได้เข้าใจ

พิจารณาจากคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองดังกล่าว ผู้เขียนมีความเห็นว่าในข้อ 1.2 ที่กำหนดให้คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสี่ปีขึ้นไปต้องได้รับการตรวจสอบประวัติ ดังนี้

1.2.1 ส่งประวัติและลายพิมพ์นิ้วมือส่งไปตรวจสอบประวัติที่กองทะเบียนประวัติอาชญากรเพื่อตรวจสอบว่ามีประวัติกระทำผิดหรือไม่

1.2.2 การตรวจสอบจากหนังสือรับรองประวัติอาชญากรรม

1.2.3. การตรวจสอบจากระบบบัญชีเฝ้าดูของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองว่าเป็นบุคคลต้องห้ามตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 หรือไม่ และ

1.2.4 การตรวจสอบว่าเป็นบุคคลที่มีหมายจับของตำรวจสากล จากกองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การตรวจสอบประวัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรดังกล่าว เป็นการกำหนดคุณสมบัติในลักษณะต้องห้าม กล่าวคือ หากคนต่างด้าวมีชื่อในระบบบัญชีเฝ้าดูของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หรือมีประวัติการกระทำผิด หรือเป็นบุคคลที่มีหมายจับของตำรวจสากล ก็ถือว่าขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการพิจารณาให้มีสิทธิยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรในแต่ละประเภทคำขอต่อไป

ผู้เขียนมีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าว เป็นการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวโดยใช้เงื่อนไขด้านความมั่นคงแห่งชาติแล้ว กล่าวคือ หากให้บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวข้างต้น ได้รับการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในราชอาณาจักรแล้ว บุคคลดังกล่าวซึ่งเคยก่อเหตุอาชญากรรมมาก่อนแล้ว ย่อมมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดเหตุอาชญากรรมขึ้น ได้มากกว่าคนที่ไม่เคยมีประวัติอาชญากรรมมาก่อน การอนุญาตให้บุคคลดังกล่าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรย่อมอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติในทุกด้านได้

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนมีความเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองฯ ข้อ 1.2 ที่กำหนดไว้ดังกล่าว มีลักษณะเป็นขั้นตอนที่กำหนดถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอมากกว่าจะเป็นหลักเกณฑ์ที่ประกาศกำหนดให้ผู้ยื่นคำขออ่านแล้วเข้าใจได้ว่าตนมีสิทธิยื่นคำขอหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งในข้อ 1.2.3 ที่กำหนดให้ตรวจสอบว่าเป็นบุคคลต้องห้ามตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 หรือไม่นั้น

เป็นการกำหนดไว้กว้างมากเกินไป มิได้กำหนดว่าต้องห้ามตามมาตราไหน ต้องห้ามอย่างใดบ้าง ประกาศดังกล่าวอาจทำให้คนต่างด้าวที่ประสงค์จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไม่สามารถเข้าใจได้ว่าตนเป็นบุคคลต้องห้ามตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 นั้น หรือไม่อย่างไร ดังนั้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองควรกำหนดให้ชัดเจนไปเลยว่า บุคคลที่มีลักษณะเช่นไรจึงต้องห้ามมิให้ยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย ซึ่งผู้เขียนจะได้เสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

4.2 วิเคราะห์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยในแต่ละประเภทคำขอ

4.2.1 ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน จะต้องมีความสมบูรณ์โดยสรุป ดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้นำเงินเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท โดยมีหนังสือรับรองจากธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ซึ่งแสดงหลักฐานการโอนเงินจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย และ

2) การลงทุนต้องมีลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกัน

วิเคราะห์จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุนดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองประกาศกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวผู้นำเงินเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาทโดยกำหนดให้การลงทุนต้องมีลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ และเมื่อได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว จะต้องแสดงหลักฐานการถือครองการลงทุนต่อคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายภายในเดือนกันยายนของแต่ละปี เป็นระยะเวลาสามปีติดต่อกันนับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ การกำหนดคุณลักษณะดังกล่าวเป็นการกำหนดเงื่อนไขในเรื่องการนำเงินมาลงทุนในประเทศเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ทั้งเศรษฐกิจภายในและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งสมบูรณ์ และกระจายออกไปทั่วประเทศ

เพื่อเอื้ออำนวยให้แก่การประกอบอาชีพต่าง ๆ ของคนในชาติ ไม่เกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านเศรษฐกิจ

4.2.2 ประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน จะต้องมีความสมบัติ ดังต่อไปนี้

1) คนต่างด้าวต้องทำงานตำแหน่งระดับผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการของนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำร้อง โดยคนต่างด้าวมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 50,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ แสดงหลักฐานการเสียภาษีโดยถูกต้อง และ

2) ธุรกิจที่คนต่างด้าวทำงานนั้น เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ อันได้แก่

(1) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างประเทศ โดยเป็นบริษัทที่มียอดเงินตราต่างประเทศในการส่งสินค้าออกในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาเฉลี่ยปีละไม่น้อยกว่า 20 ล้านบาท โดยมีหนังสือรับรองจากธนาคารพาณิชย์ที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นบริษัทให้เงินกู้แก่บริษัทที่ผลิตสินค้าในประเทศ โดยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในรอบ 3 ปี รวมแล้วไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาท หรือ

(2) ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเป็นบริษัทดำเนินกิจการท่องเที่ยวที่มีผลประกอบการย้อนหลัง 3 ปี แสดงว่าบริษัทได้นำนักท่องเที่ยวเข้ามา เฉลี่ยปีละไม่น้อยกว่า 5,000 คน โดยมีหนังสือรับรองที่แสดงรายละเอียดจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือ

(3) ธุรกิจอื่น ๆ ต้องเป็นธุรกิจที่คนต่างด้าวเป็นผู้ถือหุ้นที่ชำระแล้วเต็มมูลค่าในนิติบุคคลนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ

3) หากคนต่างด้าวไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ (1) และ (2) ต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

(1) เป็นผู้ที่มีใบอนุญาตทำงานในประเทศ (WORK PERMIT) มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(2) ต้องทำงานในบริษัทฯ ที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(3) มีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 80,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ หรือมีการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตั้งแต่ 100,000 บาท ขึ้นไป เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ

พิเคราะห์จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทเข้ามาเพื่อการทำงานดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองประกาศกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทเข้ามาเพื่อทำงานนั้น จะต้องทำงานในตำแหน่งระดับผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ตำแหน่งประธานกรรมการ หรือกรรมการของนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยได้กำหนดรายได้ต่อปีขั้นต่ำของบุคคลต่างด้าวนั้นไว้ด้วย ตามข้อ (1) ประกอบกับธุรกิจที่คนต่างด้าวทำงานนั้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ อันได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างประเทศ ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และธุรกิจอื่น ๆ ที่คนต่างด้าวเป็นผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ ตามข้อ (2) หรือหากไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ (1) หรือ (2) คนต่างด้าวนั้นก็ต้องเป็นผู้มีใบอนุญาตทำงานในประเทศ (WORK PERMIT) มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องทำงานในบริษัทฯ ที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 80,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ เหตุผลที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น ก็เนื่องมาจากต้องการที่จะให้ บุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งเศรษฐกิจภายในและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งสมบูรณ์ และกระจายออกไปทั่วประเทศเพื่อเอื้ออำนวยให้แก่การประกอบอาชีพต่างๆ ของคนในชาติ ไม่เกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านเศรษฐกิจ

4.2.3 ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม แบ่งเป็น 6 กรณี คือ

1) กรณีคู่สมรส ขอมิที่ดินที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติโดยสรุปดังต่อไปนี้

(1) ประเภทผู้ให้ความอุปการะทำงานในประเทศไทย

(1.1) เป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และมีบุตรด้วยกันจริง ในกรณีที่ไม่สามารถมีบุตรได้ ต้องนำไปรับรองแพทย์ซึ่งแสดงผลการไม่สามารถมีบุตรจากโรงพยาบาลมาแสดง และ

(1.2) คู่สมรสคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งสองคนรวมกัน มีรายได้เพียงพอต่อการให้ความอุปการะ โดยมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 30,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และแสดงหลักฐานการเสียภาษีโดยถูกต้อง และ

(2) ประเภทผู้ให้ความอุปการะเป็นผู้สูงอายุ

(2.1) คนต่างด้าวต้องมีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปนับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(2.2) เป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(2.3) ผู้ให้ความอุปการะมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 65,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

พิเคราะห์แล้วจากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีที่ดินที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีคู่สมรส ขอมิที่ดินที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสผู้มีสัญชาติไทย ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้คนต่างด้าวคู่สมรสของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยผู้ประสงค์จะขอเข้ามามีที่ดินที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย ต้องเป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และมีบุตรด้วยกันจริง ในกรณีที่ไม่สามารถมีบุตรได้ ต้องนำไปรับรองแพทย์ซึ่งแสดงผลการไม่สามารถมีบุตรจากโรงพยาบาลมาแสดง ส่วนในกรณีที่ไม่มีการมีบุตร และไม่สามารถนำไปรับรองแพทย์มาแสดงถึงเหตุผลการไม่สามารถมีบุตรได้ จะต้องจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี และจะต้องมีรายได้เพียงพอที่จะให้ความอุปการะ เหตุผลเนื่องจากต้องการให้คนต่างด้าวนั้น เป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลสัญชาติไทยโดยแท้จริง มิใช่สมรสเพียงเพื่อขอเข้ามามีที่ดินที่อยู่ในราชอาณาจักร เท่านั้น การให้คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายได้มีโอกาสที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวอย่างสมถะต่อสถาบันครอบครัว เพราะสถาบันครอบครัวเป็นพื้นฐานแรกที่สุดและมีความสำคัญยิ่งของสังคม หากสถาบันครอบครัว

มีความมั่นคงย่อมส่งผลต่อสังคมโดยรวมของประเทศชาติ ก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคมของประเทศชาติต่อไป ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติขณะดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม

2) กรณีบุตร ขอมมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) ประเภทบุตรให้ความอุปการะบิดาหรือมารดาผู้มีสัญชาติไทย

(1.1) เป็นบุตรโดยหลักสายโลหิต และ

(1.2) บิดาหรือมารดาต้องมีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปนับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(1.3) ผู้ให้ความอุปการะมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 30,000 บาท

เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และแสดงหลักฐานการเสียภาษีโดยถูกต้อง

(2) ประเภทบุตรขอยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาผู้มีสัญชาติไทย

(2.1) เป็นบิดาหรือมารดาโดยหลักสายโลหิต และมีการจดทะเบียนรับรองบุตร

และ

(2.2) เป็นบุตรที่ยังไม่สมรส และอายุต่ำกว่า 20 ปี หากอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ ต้องมีเหตุผลความจำเป็นที่ยังต้องอยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดา เช่น กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี โดยมีหลักฐานการศึกษามาแสดงและเป็นกรณีที่ได้ศึกษาต่อเนื่องมาก่อนอายุครบ 20 ปี หรือป่วยจนไม่สามารถดูแลตนเองได้ ซึ่งต้องนำไปรับรองแพทย์ที่แสดงผลการป่วยจากโรงพยาบาลมาแสดง และ

(2.3) ผู้ให้ความอุปการะมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 30,000 บาท

เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และแสดงหลักฐานการเสียภาษีโดยถูกต้อง และ

พิเคราะห์ จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีบุตรขอมมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาผู้มีสัญชาติไทย ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้บุตรซึ่งมีบิดาหรือมารดาเป็นผู้มีสัญชาติไทยที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องเป็นบุตร โดยหลักสืบสายโลหิต และกำหนดคุณสมบัติอายุขั้นต่ำของบิดาหรือมารดา อายุขั้นสูงของบุตร และรายได้ขั้นต่ำของผู้ให้ความอุปการะ เนื่องจากต้องการให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นบุตรของผู้มีสัญชาติไทยได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรร่วมกับบิดาหรือมารดา โดยมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่เพียงพอต่อการยังชีพ เพราะสถาบันครอบครัวเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรัก ความผูกพันกัน มีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นสถาบัน

สังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ครอบครัวเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะคึกคักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอน หล่อหลอมพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความรู้สึก เรียกโดยรวมว่า ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ สร้างและพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในสังคม หากสถาบันครอบครัวมีความมั่นคงย่อมส่งผลต่อสังคมโดยรวมของประเทศชาติ ก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคมของประเทศชาติต่อไป ดังนั้น การกำหนดคุณลักษณะดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม

3) กรณีบิดาหรือมารดา ขอมิที่ดินอยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบุตรผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) ประเภทบิดาหรือมารดาให้ความอุปการะบุตรผู้มีสัญชาติไทย

(1.1) เป็นบิดาหรือมารดาโดยหลักสายโลหิต และมีการจดทะเบียนรับรองบุตร

และ

(1.2) เป็นบุตรที่ยังไม่สมรส และอายุต่ำกว่า 20 ปี หากอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ ต้องมีเหตุผลความจำเป็นที่ยังต้องอยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดา เช่น กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี โดยมีหลักฐานการศึกษามาแสดงและเป็นกรณีที่ได้ศึกษาต่อเนื่องมาก่อนอายุครบ 20 ปี หรือป่วยจนไม่สามารถดูแลตนเองได้ ซึ่งต้องนำไปรับรองแพทย์ที่แสดงผลการป่วยจากโรงพยาบาลมาแสดง และ

(1.3) ผู้ให้ความอุปการะมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 30,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอและแสดงหลักฐานการเสียภาษีโดยถูกต้อง

(2) ประเภทบิดาหรือมารดาขออยู่ในความอุปการะของบุตรผู้มีสัญชาติไทย

(2.1) เป็นบุตร โดยหลักสายโลหิต และ

(2.2) บิดาหรือมารดาต้องมีอายุ 50 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปนับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(2.3) ผู้ให้ความอุปการะมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 30,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และแสดงหลักฐานการเสียภาษีโดยถูกต้อง และ

พิเคราะห์ จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีที่ดินที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีบิดาหรือมารดาขอมิที่ดินอยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบุตรผู้มีสัญชาติไทย ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้บิดาหรือมารดาซึ่งมีบุตรเป็นผู้มีสัญชาติไทยที่จะยื่นคำขอเข้ามามีที่ดินที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องเป็นบิดาหรือมารดาโดยหลักสืบสายโลหิต และกำหนดคุณสมบัติอายุ

ขั้นต่ำของบิดาหรือมารดา อายุขั้นสูงของบุตร และรายได้ขั้นต่ำของผู้ให้ความอุปการะ เนื่องจากต้องการให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นบิดาหรือมารดาของผู้มีสัญชาติไทยได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรร่วมกับบุตรสืบสายโลหิตของตนโดยมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่เพียงพอต่อการยังชีพ เพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ครอบครัวเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว หากสถาบันครอบครัวมีความมั่นคงย่อมส่งผลต่อสังคมโดยรวมของประเทศชาติ ก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคมของประเทศชาติต่อไป ดังนั้น การกำหนดคุณลักษณะดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม

4) กรณีคู่สมรส ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) เป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยต้องจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(2) คู่สมรสที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว แสดงความประสงค์ที่จะให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอ และ

(3) ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอ ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุนหรือเข้ามาเพื่อทำงาน

พิจารณาว่า จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีคู่สมรสขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้ต้องเป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยต้องจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ คู่สมรสที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว แสดงความประสงค์ที่จะให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอ เหตุผลเนื่องจากต้องการให้คนต่างด้าวที่มีคู่สมรสที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้วได้มีโอกาสที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวเป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัวในสังคมไทย ซึ่งการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม

นอกจากนั้น คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองยังได้กำหนดให้ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน ซึ่งก็คือเป็นผู้นำเงินเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท โดยกำหนดให้การลงทุนต้องมีลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ

ของประเทศ หรือมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน ซึ่งก็คือจะต้องทำงานในตำแหน่งระดับผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ตำแหน่งประธานกรรมการ หรือกรรมการของนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยได้กำหนดรายได้ต่อปีขั้นต่ำของบุคคลต่างค่านั้นไว้ด้วย โดยธุรกิจที่คนต่างค้ำทำงานนั้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ อันได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับการค้าต่างประเทศ ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และธุรกิจอื่น ๆ ที่คนต่างค้ำเป็นผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ หรือหากไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนดังกล่าว คนต่างค้ำนั้นก็ต้องเป็นผู้มีใบอนุญาตทำงานในประเทศ (Work Permit) มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องทำงานในบริษัท ที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 80,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเป็นการกำหนดเงื่อนไขในเรื่องการนำเงินมาลงทุนในประเทศเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ทั้งเศรษฐกิจภายในและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งสมบูรณ์ และกระจายออกไปทั่วประเทศเพื่อเอื้ออำนวยให้แก่การประกอบอาชีพต่าง ๆ ของคนในชาติ ไม่เกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ จึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านเศรษฐกิจ ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างค้ำที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีคู่สมรสขอมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ดังกล่าวข้างต้นจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

5) กรณีบุตรขอมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) ประเภทบุตรให้ความอุปการะบิดาหรือมารดาที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

(1.1) เป็นบุตรโดยหลักสายโลหิต และ

(1.2) บิดาหรือมารดาต้องมีอายุ 50 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปนับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

(1.3) บิดาหรือมารดา แสดงความประสงค์ที่จะอยู่ในความอุปการะของคนต่างค้ำที่ยื่นคำขอ และ

(1.4) ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอ ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน หรือเข้ามาทำงาน

(2) ประเภทบุตรขออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

(2.1) เป็นบุตรโดยหลักสายโลหิตที่ยังไม่สมรส และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี หากอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปนับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ ต้องมีเหตุผลความจำเป็นที่ยังต้องอยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดา เช่น กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี โดยมีหลักฐานการศึกษามาแสดง และเป็นกรณีที่ได้ศึกษาต่อเนื่องมาก่อนอายุครบ 20 ปี หรือป่วยจนไม่สามารถดูแลตนเองได้ ซึ่งต้องนำไปรับรองแพทย์ที่แสดงผลการป่วยจากโรงพยาบาลมาแสดง และ

(2.2) บิดาหรือมารดาแสดงความประสงค์ที่จะให้ความอุปการะคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอ และ

(2.3) ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอ ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน หรือเข้ามาเพื่อการทำงาน

พิเคราะห์ จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีบุตรขอมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้บุตรที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องเป็นบุตร โดยหลักสืบสายโลหิตของบิดาหรือมารดาที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว โดยกำหนดคุณสมบัติอายุขั้นต่ำของบิดาหรือมารดา อายุขั้นสูงของบุตร ตลอดจนรายได้ขั้นต่ำของผู้ให้ความอุปการะประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากต้องการให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นบุตรของผู้มีสัญชาติไทยได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรร่วมกับบิดาหรือมารดาที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรก่อนแล้ว โดยมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่เพียงพอต่อการยังชีพ เพราะสถาบันครอบครัวเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรัก ความผูกพันกัน มีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ครอบครัวเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอน หล่อหลอมพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความรู้สึก เรียกโดยรวมว่า ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ สร้างและพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในสังคม หากสถาบันครอบครัวมีความมั่นคงย่อมส่งผลต่อสังคมโดยรวมของประเทศชาติ ก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคมของประเทศชาติต่อไป การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติด้านสังคม

นอกจากนั้น คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองยังได้กำหนดให้ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน ซึ่งก็คือเป็นผู้นำเงินเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาทโดยกำหนดให้การลงทุนต้องมีลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ หรือมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน ซึ่งก็คือจะต้องทำงานในตำแหน่งระดับผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ตำแหน่งประธานกรรมการ หรือกรรมการของนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยได้กำหนดรายได้ต่อปีขั้นต่ำของบุคคลต่างด้าวที่ไว้ด้วย โดยธุรกิจที่คนต่างด้าวทำงานนั้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ อัน ได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างประเทศ ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และธุรกิจอื่น ๆ ที่คนต่างด้าวเป็นผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ หรือหากไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนดังกล่าว คนต่างด้าวนั้นก็ต้องเป็นผู้มีใบอนุญาตทำงานในประเทศ (Work Permit) มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องทำงานในบริษัทฯ ที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 80,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเป็นการกำหนดเงื่อนไขในเรื่องการนำเงินมาลงทุนในประเทศเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ทั้งเศรษฐกิจภายในและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งสมบูรณ์ และกระจายออกไปทั่วประเทศเพื่อเอื้ออำนวยให้แก่การประกอบอาชีพต่าง ๆ ของคนในชาติ ไม่เกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านเศรษฐกิจ

พิเคราะห์แล้ว ผู้เขียนมีความเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีบุตร ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ดังกล่าวข้างต้นจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

6) กรณีบิดาหรือมารดาขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบุตรที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) ประเภทบิดาหรือมารดาให้ความอุปการะบุตรที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

(1.1) เป็นบุตรโดยหลักสายโลหิตที่ยังไม่สมรส และอายุต่ำกว่า 20 ปี หากอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปนับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ ต้องมีเหตุผลความจำเป็นที่ยังต้องอยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดา เช่น กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี โดยมีหลักฐานการศึกษามาแสดง

และเป็นกรณีที่ได้ศึกษาต่อเนื่องมาก่อนอายุครบ 20 ปี หรือป่วยจนไม่สามารถดูแลตนเองได้ ซึ่งต้องนำไปรับรองแพทย์ที่แสดงผลการป่วยจากโรงพยาบาลมาแสดง และ

(1.2) บิดาหรือมารดาแสดงความประสงค์ที่จะให้ความอุปการะคนต่างด้าวที่ขึ้นคำขอ และ

(1.3) ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ขึ้นคำขอ ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน หรือเข้ามาทำงาน

(2) ประเภทบิดาหรือมารดาขออยู่ในความอุปการะของบุตรที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

(2.1) เป็นบุตรโดยหลักสายโลหิต และ

(2.2) บิดาหรือมารดาต้องมีอายุ 50 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปนับจนถึงวันที่ขึ้นคำขอ และ

(2.3) ผู้ให้ความอุปการะแสดงความประสงค์ที่จะให้ความอุปการะคนต่างด้าวที่ขึ้นคำขอ และ

(2.4) ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ขึ้นคำขอ ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน หรือเข้ามาเพื่อการทำงาน

พิเคราะห์ จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะขึ้นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีบิดาหรือมารดาขอมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบุตรผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้บิดาหรือมารดาซึ่งมีบุตรเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้วที่จะขึ้นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องเป็นบิดาหรือมารดาโดยหลักสืบสายโลหิต และกำหนดคุณสมบัติอายุขั้นต่ำของบิดาหรือมารดา อายุขั้นสูงของบุตร และรายได้ขั้นต่ำของผู้ให้ความอุปการะ เนื่องจากต้องการให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นบิดาหรือมารดาของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรร่วมกับบุตรสืบสายโลหิตของตน โดยมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่เพียงพอต่อการยังชีพ เพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนครอบครัวเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว หากสถาบันครอบครัวมีความมั่นคงย่อมส่งผลต่อสังคมโดยรวมของประเทศชาติ ก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคมของประเทศชาติต่อไป การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว จึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม

นอกจากนั้น คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองยังได้กำหนดให้ผู้ให้ความอุปการะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน ซึ่งก็คือเป็นผู้นำเงินเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท โดยกำหนดให้การลงทุนต้องมีลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ หรือมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ยื่นคำขอประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน ซึ่งก็คือจะต้องทำงานในตำแหน่งระดับผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ตำแหน่งประธานกรรมการ หรือกรรมการของนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยได้กำหนดรายได้ต่อปีขั้นต่ำของบุคคลต่างด้าว นั้นไว้ด้วย โดยธุรกิจที่คนต่างด้าวทำงานนั้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ อันได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างประเทศ ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และธุรกิจอื่นๆ ที่คนต่างด้าวเป็นผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ หรือหากไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนดังกล่าว คนต่างด้าวนั้นก็ต้องเป็นผู้มีใบอนุญาตทำงานในประเทศไทย (Work Permit) มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องทำงานในบริษัทฯ ที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และต้องมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 80,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงเป็นการกำหนดเงื่อนไขในเรื่องการนำเงินมาลงทุนในประเทศเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ทั้งเศรษฐกิจภายในและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งสมบูรณ์ และกระจายออกไปทั่วประเทศเพื่อเอื้ออำนวยให้แก่การประกอบอาชีพต่าง ๆ ของคนไทยชาติ ไม่เกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว จึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านเศรษฐกิจ

พิเคราะห์แล้ว ผู้เขียนมีความเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีบิดาหรือมารดา ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของบุตรที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ดังกล่าวข้างต้นจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

4.2.4 ประเภทเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ จะต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้

1) ต้องเป็นบุคคลผู้มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีความสามารถเป็นพิเศษอยู่ในความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ และ

2) ต้องได้รับการสนับสนุนและมีหนังสือรับรองเป็นหลักฐานจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และ

3) มีหนังสือรับรองซึ่งรับรองการทำงานในหน้าที่การงานนั้น ๆ ระยะเวลาการทำงานอย่างน้อย 3 ปีนับจนถึงวันที่ยื่นคำร้อง

พิเคราะห์ จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้คนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องเป็นผู้มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีความสามารถเป็นพิเศษอยู่ในความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ โดยมีได้กำหนดว่าต้องมีความสามารถเป็นพิเศษในด้านใด เพียงแต่ต้องเป็นความสามารถพิเศษที่อยู่ในความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและได้รับการสนับสนุนและมีหนังสือรับรองเป็นหลักฐานจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ก็สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรได้แล้ว การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว เป็นการเปิดกว้างให้ผู้มีความรู้ความสามารถในหลากหลายสาขาอาชีพสามารถเข้ามาอยู่ในประเทศเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว จะเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านใด จึงต้องพิจารณาจากคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอนั้น ๆ ว่าเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถในด้านใด เช่น หากคนต่างด้าวนั้นเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก็จะเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงานและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

พิเคราะห์แล้ว ผู้เขียนมีความเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ดังกล่าวข้างต้นจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในทุกด้าน ขึ้นอยู่กับว่าคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอนั้น เป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านใด ทั้งความมั่นคงทางด้านการเมือง ความมั่นคงทางด้านการเมืองระหว่างประเทศ (การทูต) ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางด้านสังคมจิตวิทยา ความมั่นคงทางด้านการป้องกันประเทศ และความมั่นคงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงาน และสิ่งแวดล้อม

4.2.5 ประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ได้กำหนด

คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย จะต้องมียุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย หรือรัฐบาลไทย หรือได้รับการคัดเลือกจากสถาบันที่มีชื่อเสียงระดับชาติ อันเชื่อถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีผลงานดีเด่นที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ หรือทำงานให้กับหน่วยงาน และ

2) มีหนังสือรับรองตั้งแต่ระดับกรม หรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือจากส่วนราชการ หรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ 10 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหาร ตำรวจ ชั้นยศพลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก พลตำรวจเอก หรือข้าราชการการเมืองที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือรองประธานวุฒิสภา หรือคณะกรรมการองค์การอิสระตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยมีรายละเอียดของผลงาน หรือ

3) คุณสมบัติอื่นใด หรือจำนวนที่จะอนุญาตตามที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เห็นสมควร

พิเคราะห์ จากการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีพิเศษเฉพาะราย ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดให้คนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องเป็นผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย หรือรัฐบาลไทย หรือได้รับการคัดเลือกจากสถาบันที่มีชื่อเสียงระดับชาติ อันเชื่อถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีผลงานดีเด่นที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ โดยมีได้กำหนดว่าต้องเป็นประโยชน์แก่ประเทศในด้านใด เพียงแต่ต้องมีหนังสือรับรองเป็นหลักฐานจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ก็สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรได้แล้ว การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว เป็นการเปิดกว้างให้ผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยไม่ว่าในด้านใดสามารถเข้ามาอยู่ในประเทศเพื่อเป็นการตอบแทนที่คนต่างด้าวผู้นั้นได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศไทย การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว จะเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านใดจึงต้องพิจารณาจากคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอฯ นั้น ว่าเป็นผู้ที่ทำคุณประโยชน์ในด้านใด เช่น หากคนต่างด้าวผู้นั้นเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ ก็จะเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

พิเคราะห์แล้ว ผู้เขียนมีความเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรกรณีเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ ดังกล่าวข้างต้นจึงเข้าองค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติในทุกด้าน ขึ้นอยู่กับว่าคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอนั้น เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยในด้านใด ทั้งความมั่นคงทางการเมือง ความมั่นคงทางการเมืองระหว่างประเทศ (การทูต) ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางด้านสังคมจิตวิทยา ความมั่นคง

ทางการป้องกันประเทศ และความมั่นคงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงาน และ สิ่งแวดล้อม

4.3 วิเคราะห์หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยเปรียบเทียบกับสหรัฐอเมริกา

4.3.1 เปรียบเทียบหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย

สหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา (Green Card) แบ่งเป็น 8 ประเภท คือ⁴

- 1) ประเภททางความสัมพันธ์ในครอบครัว (Green Card through Family)
  - (1) ผ่านความสัมพันธ์ทางตรงกับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกัน
  - (2) ผ่านความสัมพันธ์ทางอื่นกับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกาแล้ว
  - (3) เป็นคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือคู่หมั้นของบุตรของผู้มีสัญชาติอเมริกัน
  - (4) เป็นภรรยาหม้าย หรือสามีหม้ายของผู้มีสัญชาติอเมริกัน ต้องมีคุณสมบัติ คือ เป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ในขณะที่บุคคลผู้มีสัญชาติอเมริกันตาย
  - (5) คู่สมรส บุตร หรือบิดา มารดาที่ถูกทารุณกรรม ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 2) ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน (Green Card through Employment)
  - (1) แรงงานอพยพ
  - (2) อาชีพทางการแพทย์
  - (3) ผู้อพยพที่เป็นนักลงทุน
- 3) ประเภทเป็นคนต่างด้าวในกรณีพิเศษ (Green Card as a Special Immigrant)
  - (1) เป็นผู้เผยแพร่ศาสนา ต้องมีคุณสมบัติ คือ เป็นสมาชิกของศาสนาที่เข้ามาในสหรัฐอเมริกาเพื่อทำงานให้กับองค์กรศาสนาที่ไม่หวังผลกำไร
  - (2) เป็นเยาวชนผู้อพยพในกรณีพิเศษ ต้องมีคุณสมบัติ คือ เป็นเยาวชนที่ถูกทารุณกรรม ถูกทอดทิ้ง หรือถูกละเลยจากผู้ปกครอง และต้องได้รับสถานะ SIJ (Special Immigrant Juvenile)
  - (3) เป็นชาวอิรัก หรืออัฟกานิสถาน ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

⁴ U.S. Citizenship and Immigration Services. (2017). *Green Card Eligibility Categories*. (Online). Available: <https://www.uscis.gov/greencard/eligibility-categories>. [2018, January 29].

4) ประเภทผ่านทางสถานะผู้อพยพ (Asylee Status) หรือสถานะผู้ลี้ภัย (Refugee Status)

(1) กรณียื่นคำขอผ่านทางสถานะผู้อพยพ (Asylee Status) จะต้องมิคุณสมบัติ คือ ได้รับการรับรองสถานะผู้อพยพอย่างถูกต้องตามกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

(2) กรณียื่นคำขอผ่านทางสถานะผู้ลี้ภัย (Refugee Status) จะต้องมิคุณสมบัติ คือ ได้รับการอนุญาตให้เข้าสหรัฐอเมริกาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

5) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม (Green Card for Human Trafficking and Crime Victims)

(1) กรณีผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ (Human Trafficking)

(2) กรณีผู้ที่เป็นเหยื่ออาชญากรรม (Crime Victims)

6) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรม (Green Card for Victims of Abuse)

(1) คู่สมรส เด็ก หรือบิดามารดาที่ถูกทารุณกรรม (An abused spouse, child , or parent)

(2) เยาวชนในกรณีพิเศษ (Special Immigrant Juvenile)

(3) คู่สมรสหรือบุตรชาวคิวบาที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้าย ภายใต้รัฐบัญญัติการปรับเปลี่ยนคิวบา (Cuban Adjustment Act)

(4) คู่สมรสหรือเด็กชาวเฮติที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้าย ภายใต้รัฐบัญญัติความเป็นผู้อพยพ (Haitian Refugee Immigrant Fairness Act : HRIFA)

7) ประเภทอื่น ๆ (Green Card through Other Categories)

(1) โครงการวีซ่าผู้อพยพ (Diversity Immigrant Visa Program)

(2) รัฐบัญญัติการปรับเปลี่ยนคิวบา (Cuban Adjustment Act)

(3) คู่สมรสหรือเด็กชาวคิวบาที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้าย ภายใต้รัฐบัญญัติการปรับเปลี่ยนคิวบา (Cuban Adjustment Act)

(4) กรณีสถานะที่ขึ้นอยู่กับรัฐบัญญัติด้านคนเข้าเมืองของผู้ลี้ภัยชาวเฮติ (Dependent status under the HRIFA)

(5) คู่สมรสหรือบุตรชาวคิวบาที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้าย ภายใต้รัฐบัญญัติด้านคนเข้าเมืองของผู้ลี้ภัยชาวเฮติ (Haitian Refugee Immigration Fairness Act : HRIFA)

(6) กรณีตามรัฐบัญญัติการปรับเปลี่ยนทัณฑ์บนอินโดจีน 2000 (Indochinese Parole Adjustment Act of 2000)

(7) กรณีลูกครึ่งอเมริกัน-อินเดียที่เกิดในประเทศแคนาดา (American Indian born in Canada)

(8) บุคคลที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ทางการทูตต่างชาติในสหรัฐอเมริกา (Person born in the United State to a foreign diplomat)

(9) นักการทูตตามมาตรา 13

8) ประเภทผ่านการลงทะเบียน (Green Card through Registry)

คนต่างด้าวจะสามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาประเภทผ่านการลงทะเบียน (Green Card through Registry) ได้ ในกรณีที่คนต่างด้าวนั้นได้อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่องในสหรัฐอเมริกามาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1972 เป็นต้นมา

ซึ่งรายละเอียดการกำหนดคุณสมบัติในแต่ละประเภท ผู้เขียนได้นำเสนอมาแล้วโดยละเอียดในบทที่ 3 หัวข้อที่ 3.1.1 จึงไม่ขอนำมากล่าวซ้ำในบทนี้อีก

สำหรับประเทศไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ⁵

(1) ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน

(2) ประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน

(3) ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม แบ่งเป็น 6 กรณี ดังนี้

(3.1) กรณีคู่สมรส ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสผู้มีสัญชาติไทย

(3.2) กรณีบุตร ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาผู้มีสัญชาติไทย

(3.3) กรณีบิดาหรือมารดา ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบุตรผู้มีสัญชาติไทย

(3.4) กรณีคู่สมรส ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

(3.5) กรณีบุตร ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

(3.6) กรณีบิดาหรือมารดา ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ความอุปการะ หรืออยู่ในความอุปการะของบุตรที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

(4) ประเภทเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ

(5) ประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย

⁵ ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546.

ซึ่งรายละเอียดการกำหนดคุณสมบัติในแต่ละประเภท ผู้เขียนได้นำเสนอมาแล้ว โดยละเอียดในบทที่ 3 หัวข้อที่ 3.4.3 จึงไม่ขอนำมากล่าวซ้ำในบทนี้อีก

ผู้เขียนวิเคราะห์หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามา มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและของประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นแล้ว เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างแสดง ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย

	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
หลักเกณฑ์ที่คล้ายคลึงกัน	ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน	(1) ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน (2) ประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน (3) ประเภทเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ
	ประเภททางความสัมพันธ์ในครอบครัว	ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม
	ประเภทเป็นคนต่างด้าวในกรณีพิเศษ	ประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย
หลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน	(1) ประเภทผ่านทางสถานะผู้อพยพ หรือสถานะผู้ลี้ภัย (2) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม (3) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรม (4) ประเภทผ่านการลงทะเบียน (5) ประเภทอื่นๆ	

ซึ่งผู้เขียนได้จะนำเสนอรายละเอียดการวิเคราะห์ความคล้ายคลึงและความแตกต่างในหลักเกณฑ์ของทั้งสองประเทศในหัวข้อ 4.3.2 และ 4.3.3 ต่อไป

4.3.2 วิเคราะห์ความคล้ายคลึงกันของหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย

จากการศึกษาถึงหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย ผู้เขียนมีความเห็นว่า มีประเภทของคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยที่คล้ายคลึงกัน

	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
หลักเกณฑ์ที่คล้ายคลึงกัน	<p>ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน</p> <p>(1) แรงงานอพยพ</p> <p>(2) ผู้มีอาชีพทางการแพทย์</p> <p>(3) ผู้อพยพที่เป็นนักลงทุน</p>	<p>(1) ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน</p> <p>(2) ประเภทเข้ามาเพื่อทำงาน</p> <p>(3) ประเภทเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ</p>
	<p>ประเภททางความสัมพันธ์ในครอบครัว</p> <p>(1) ผ่านทางความสัมพันธ์ทางตรงกับผู้มีสัญชาติอเมริกัน</p> <p>- คู่สมรส</p> <p>- บุตรที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี</p> <p>- บิดาหรือมารดาของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป</p> <p>(2) ผ่านทางความสัมพันธ์ทางอื่น</p> <p>(2.1) ผ่านความสัมพันธ์ทางอื่นกับผู้มีสัญชาติอเมริกัน</p> <p>- เป็นบุตรที่ยังไม่สมรสที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี</p> <p>- ผู้ที่สมรสกับบุตรของผู้มีสัญชาติอเมริกัน</p> <p>- เป็นพี่น้องกับผู้มีสัญชาติอเมริกันที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป</p>	<p>ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม</p> <p>(1) กรณีคู่สมรสขอมิถิ่นที่อยู่ฯ เพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสผู้มีสัญชาติไทย</p> <p>(2) กรณีบุตรขอมิถิ่นที่อยู่ฯ เพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของบิดาหรือมารดาผู้มีสัญชาติไทย</p> <p>(3) กรณีบิดาหรือมารดาขอมิถิ่นที่อยู่ฯ เพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของบุตรผู้มีสัญชาติไทย</p> <p>(4) กรณีคู่สมรสขอมิถิ่นที่อยู่ฯ เพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของคู่สมรสที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว</p> <p>(5) กรณีบุตรขอมิถิ่นที่อยู่ฯ เพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะ</p>

	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอ มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำ ขอมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
	<p>(2.2) ผ่านความสัมพันธ์ทางอื่นกับผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกาแล้ว</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นคู่สมรสกับบุคคลผู้ได้รับอนุญาตฯ แล้ว - เป็นบุตรซึ่งยังไม่สมรสที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ของบุคคลผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว - เป็นบุตรซึ่งยังไม่สมรสของบุคคลผู้ได้รับอนุญาตฯ แล้วที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ขึ้นไป <p>(3) เป็นคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือคู่หมั้นของบุตรผู้มีสัญชาติอเมริกัน</p> <p>(4) เป็นภรรยาหม้าย หรือสามีหม้ายของผู้มีสัญชาติอเมริกัน</p> <p>(5) คู่สมรส บุตร หรือบิดา มารดาซึ่งถูกทารุณกรรม ของผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกา</p>	<p>ของบิดาหรือมารดาที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว</p> <p>(6) กรณีบิดาหรือมารดาขอมีถิ่นที่อยู่ฯ เพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของบุตรที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว</p>
	ประเภทเป็นคนต่างด้าวในกรณีพิเศษ	ประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย
หลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน	<p>(1) ประเภทผ่านทางสถานะผู้อพยพ หรือสถานะผู้ลี้ภัย</p> <p>(2) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม</p> <p>(3) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรม</p> <p>(4) ประเภทผ่านการลงทะเบียน</p> <p>(5) ประเภทอื่นๆ</p>	<p>** หลักเกณฑ์ของไทยไม่มีกำหนดในส่วนนี้</p>

ซึ่งผู้เขียนจะวิเคราะห์เปรียบเทียบในแต่ละประเภท ดังนี้

1) ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน (Green Card through Employment)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาสำหรับ ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน ได้กำหนดว่าจะต้องมีคุณสมบัติในแต่ละลักษณะ ดังนี้

(1) แรงงานอพยพ

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีของแรงงานอพยพ ต้องมีคุณสมบัติ

(1.1) เป็นแรงงานอพยพที่มีทักษะเป็นที่ต้องการในลำดับแรก กล่าวคือ

ก. มีความสามารถเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ (Extraordinary Ability) ในด้านวิทยาศาสตร์ ศิลปะ การศึกษา ธุรกิจ หรือกรีฑา หรือ

ข. เป็นศาสตราจารย์หรือนักวิจัยที่โดดเด่น หรือ

ค. เป็นผู้จัดการหรือผู้บริหารระดับสูงที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

(1.2) เป็นแรงงานอพยพที่มีทักษะเป็นที่ต้องการในลำดับที่สอง กล่าวคือ

ก. เป็นสมาชิกของวิชาชีพที่กำหนดให้มีปริญญาขั้นสูง หรือ

ข. มีความสามารถพิเศษ (Exceptional) ในด้านวิทยาศาสตร์ ศิลปะ หรือธุรกิจ หรือ

ค. กำลังแสวงหาการสละสิทธิ์ในผลประโยชน์ระดับประเทศ

(1.3) เป็นแรงงานอพยพที่มีทักษะเป็นที่ต้องการในลำดับที่สาม กล่าวคือ

ก. เป็นคนที่มีทักษะ (หมายถึงต้องได้รับการฝึกอบรมมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือมีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 2 ปี) หรือ

ข. มีความเชี่ยวชาญในระดับมืออาชีพ (หมายถึงงานนั้นต้องกำหนดระดับการศึกษาขั้นต่ำปริญญาตรีในสหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าในต่างประเทศและเป็นสมาชิกของวิชาชีพนั้น) หรือ

ค. เป็นแรงงานที่ไม่ชำนาญ (หมายถึงเป็นแรงงานที่ได้รับการฝึกอบรมไม่ถึง 2 ปี หรือมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี)

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทแรงงานอพยพนี้ สหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวดังกล่าว โดยใช้ทักษะความสามารถในการทำงานเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติ จึงมีความแตกต่างกับการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงานตาม

หลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดโดยใช้ประเภทอาชีพของคนต่างด้าวในการกำหนดคุณสมบัติ ซึ่งการกำหนดกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานในประเทศไทยนั้น คนต่างด้าวนั้นจะต้องเป็นบุคคลที่ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารของธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยธุรกิจที่คนต่างด้าวทำงานนั้นจะต้องเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการค้าต่างประเทศ หรือธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือธุรกิจอื่น ๆ ที่คนต่างด้าวนั้นเป็นผู้ถือหุ้นที่ชำระแล้วเต็มมูลค่าไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ

แต่อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีของแรงงานอพยพตามหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกานี้ การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าว โดยใช้ทักษะความสามารถในการทำงานเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว ก็มีความคล้ายคลึงกับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของประเทศไทยประเภทเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ กล่าวคือ การกำหนดคุณสมบัติคนต่างด้าวของประเทศไทยสำหรับประเภทเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดลักษณะโดยใช้ความรู้และความสามารถของคนต่างด้าวเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอนั้นจะต้องเป็นบุคคลผู้มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีความสามารถเป็นพิเศษอยู่ในความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ซึ่งจะต้องได้รับการสนับสนุนและมีหนังสือรับรองเป็นหลักฐานจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและมีหนังสือรับรองการทำงานในหน้าที่นั้น ๆ ระยะเวลาการทำงานอย่างน้อย 3 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำร้อง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีแรงงานอพยพ กับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ประเภทเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความคล้ายคลึงกัน

(2) อาชีพทางการแพทย์

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีอาชีพทางการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติ คือ ต้องเป็นแพทย์ที่ยินยอมที่จะทำงานเต็มเวลาในการปฏิบัติงานทางคลินิกในพื้นที่และในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ และต้องมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดคุณสมบัติอื่น ๆ

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีอาชีพทางการแพทย์ นี้ สหรัฐอเมริกา

ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวดังกล่าว โดยใช้ประเภทอาชีพของคนต่างด้าวที่จะเข้ามาทำงานในประเทศเป็นเกณฑ์ในการกำหนด โดยจะต้องเป็นอาชีพทางการแพทย์เท่านั้น จึงมีความมีความแตกต่างกับการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงานตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดโดยใช้ประเภทอาชีพของคนต่างด้าวในการกำหนดคุณสมบัติ ซึ่งการกำหนดกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานในประเทศไทยนั้น คนต่างด้าวนั้นจะต้องเป็นบุคคลที่ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารของธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยธุรกิจที่คนต่างด้าวทำงานนั้นจะต้องเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการค้าต่างประเทศ หรือธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือธุรกิจอื่นๆ ที่คนต่างด้าวนั้นเป็นผู้ถือหุ้นที่ชำระแล้วเต็มมูลค่า ไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ

แต่อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของแรงงานอพยพตามหลักเกณฑ์ของคนต่างด้าวที่จะเข้ามาทำงานในสหรัฐอเมริกา กรณีอาชีพทางการแพทย์นี้ มีความคล้ายคลึงกับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของประเทศไทยประเภทเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ กล่าวคือ การกำหนดคุณสมบัติคนต่างด้าวฯของประเทศไทยสำหรับประเภทเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวโดยใช้ความรู้และความสามารถของคนต่างด้าวเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอนั้นจะต้องเป็นบุคคลผู้มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีความสามารถเป็นพิเศษอยู่ในความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ซึ่งจะต้องได้รับการสนับสนุนและมีหนังสือรับรองเป็นหลักฐานจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและมีหนังสือรับรองการทำงานในหน้าที่นั้น ๆ ระยะเวลาการทำงานอย่างน้อย 3 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำร้อง ซึ่งหลักเกณฑ์ของประเทศไทยมิได้ระบุจำกัดอาชีพของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว บุคคลผู้มีอาชีพทางการแพทย์ก็สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยได้ หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติประเภทเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญของประเทศไทยจึงมีความคล้ายคลึงกับประเภทเข้ามาเพื่อการทำงานของสหรัฐอเมริกา แต่มีลักษณะของอาชีพที่กว้างและหลากหลายกว่าของสหรัฐอเมริกาที่จำกัดเพียงอาชีพทางการแพทย์เท่านั้น

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีผู้อพยพที่มีอาชีพทางการแพทย์ กับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ประเภทเข้ามาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความคล้ายคลึงกัน

(3) ผู้อพยพที่เป็นนักลงทุน

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีผู้อพยพที่เป็นนักลงทุน ต้องมีคุณสมบัติ คือ ลงทุน หรือร่วมลงทุนเป็นเงินตั้งแต่ 1 ล้านดอลลาร์ขึ้นไป (หรือลงทุนในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นเงินตั้งแต่ 500,000 ดอลลาร์ ขึ้นไป) ในกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ที่สามารถสร้างงานเต็มเวลาให้พนักงานที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป

ผู้เขียนพิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีผู้อพยพที่เป็นนักลงทุนนี้ สหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวดังกล่าว โดยใช้อาชีพและจำนวนเงินลงทุนของคนต่างด้าวที่จะเข้ามาทำงานในประเทศเป็นเกณฑ์ในการกำหนด โดยจะต้องเป็นอาชีพนักลงทุน และมีจำนวนเงินลงทุนในกิจการที่กำหนดไว้เท่านั้น กล่าวคือ ต้อง ลงทุน หรือร่วมลงทุนเป็นเงินตั้งแต่ 1 ล้านดอลลาร์ขึ้นไป (หรือลงทุนในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นเงินตั้งแต่ 500,000 ดอลลาร์ ขึ้นไป) ในกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ที่สามารถสร้างงานเต็มเวลาให้พนักงานที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกันบ้างกับการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงานตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดโดยใช้ประเภทอาชีพของคนต่างด้าวในการกำหนดคุณสมบัติ ซึ่งการกำหนดกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานในประเทศไทยนั้น คนต่างด้าวนั้นจะต้องเป็นบุคคลที่ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารของธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท และมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยธุรกิจที่คนต่างด้าวทำงานนั้นจะต้องเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างประเทศ หรือธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือธุรกิจอื่น ๆ ที่คนต่างด้าวนั้นเป็นผู้ถือหุ้นที่ชำระแล้วเต็มมูลค่าไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ แต่หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติฯ ของไทยดังกล่าว มีความแตกต่างจากหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติฯ ของสหรัฐอเมริกา ตรงที่คนต่างด้าวนั้นไม่ต้องเป็นผู้นำเงินมาลงทุนในธุรกิจดังกล่าว เพียงแต่ต้องทำงานในตำแหน่งผู้บริหารและมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลของธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี ในขณะที่หลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา กำหนดให้คนต่างด้าวผู้นั้นต้องเป็นผู้นำเงินมาลงทุนในประเทศ แต่ไม่ได้กำหนดให้บุคคลนั้นต้องเป็นผู้บริหารที่มีอำนาจลงนามผูกพันในนิติบุคคลนั้น

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะเข้ามาทำงานในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีอาชีพผู้อพยพที่เป็นนักลงทุนนี้ ยังมีความคล้ายคลึงกันอีก

ประการหนึ่งกับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของประเทศไทย ประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน กล่าวคือ การกำหนดคุณสมบัติคนต่างด้าวของประเทศไทยสำหรับประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุน ได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวโดยใช้จำนวนเงินลงทุนของคนต่างด้าวเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอนั้นจะต้องเป็นผู้นำเงินเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท ในธุรกิจที่มีลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ คือ (1) ลงทุนในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด (2) ลงทุนซื้อพันธบัตรรัฐบาล หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ หรือ (3) ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน เป็นต้น

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาประเภทเข้ามาเพื่อการทำงาน กรณีผู้อพยพที่เป็นนักลงทุน กับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ประเภทเข้ามาเพื่อการทำงานและประเภทเข้ามาเพื่อการลงทุนมีความคล้ายคลึงกัน

2) ประเภทเข้ามาทางความสัมพันธ์ในครอบครัว (Green Card through Family)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาสำหรับ ประเภทเข้ามาโดยผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัว (Green Card through Family) ได้กำหนดว่าคนต่างด้าวนั้นจะต้องมีคุณสมบัติในแต่ละกรณี ดังนี้

(1) กรณีผ่านความสัมพันธ์ทางตรงกับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกัน (Immediate relative of a U.S. citizen)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัว กรณีผ่านความสัมพันธ์ทางตรงกับบุคคลในครอบครัว ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

- เป็นคู่สมรสของบุคคลผู้มีสัญชาติอเมริกัน
- เป็นบุตรของผู้มีสัญชาติอเมริกันที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี
- เป็นบิดา หรือมารดาของผู้มีสัญชาติอเมริกันที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป

ผู้เขียนพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัว กรณีผ่านความสัมพันธ์ทางตรงกับบุคคลในครอบครัวนี้ สหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวผู้มีความสัมพันธ์ โดยการสมรส หรือเป็นบุตร หรือเป็นบิดา หรือ มารดาของผู้มีสัญชาติอเมริกันสามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาได้ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันการกำหนด

คุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรมตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นคู่สมรส บุตร บิดาหรือมารดาของผู้มีสัญชาติไทย สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะผู้มีสัญชาติไทยได้

แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้หลักเกณฑ์ของทั้งสองประเทศจะมีความคล้ายคลึงกันตามที่กล่าวมาข้างต้น แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันในรายละเอียดปลีกย่อย กล่าวคือ ในหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา กำหนดเพียงมีความสัมพันธ์กับผู้มีสัญชาติอเมริกัน โดยการสมรส เป็นบุตร หรือเป็นบิดา หรือมารดา ก็สามารถยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในประเทศได้แล้ว แต่กรณีหลักเกณฑ์ของประเทศไทยนั้น คนต่างด้าวที่มีความสัมพันธ์โดยการสมรส บุตร หรือบิดา หรือมารดาของผู้มีสัญชาติไทยที่จะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยจะต้องยื่นคำขอเพื่อจะอยู่ในความอุปการะหรือให้ความอุปการะบุคคลผู้มีสัญชาตินั้น โดยผู้ซึ่งจะยื่นคำขอเพื่อให้ความอุปการะนั้นจะต้องมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 30,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ติดต่อกันนับจนถึงวันยื่นคำขอ และความแตกต่างอีกประการหนึ่งของหลักเกณฑ์ของทั้งสองประเทศคือ กำหนดอายุขั้นสูงของบุตรและอายุขั้นต่ำของบิดาหรือมารดาที่จะยื่นคำขอฯ นั้น กล่าวคือหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาคำหนดอายุของบุตรที่จะยื่นคำขอต้องต่ำกว่า 21 ปี ในขณะที่หลักเกณฑ์ของประเทศไทยกำหนดอายุของบุตรที่จะยื่นคำขอ ต้องเป็นบุตรที่ยังไม่สมรสและมีอายุต่ำกว่า 20 ปี และหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกามีได้กำหนดอายุขั้นต่ำของบิดาหรือมารดาที่จะยื่นคำขอไว้ ในขณะที่หลักเกณฑ์ของประเทศไทยได้กำหนดอายุของบิดาหรือมารดาที่จะยื่นคำขอตั้งมีอายุ 50 ปี ขึ้นไป

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัว กรณีผ่านความสัมพันธ์ทางตรงกับบุคคลในครอบครัวกับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรมมีความคล้ายคลึงกัน

(2) กรณีผ่านความสัมพันธ์ทางอื่นกับบุคคลในครอบครัวกับผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว (Other relative of a U.S. citizen or relative of a lawful permanent resident under the family-based preference categories)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์อื่นกับบุคคลในครอบครัวกับผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

- เป็นบุตรที่ยังไม่สมรสที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ของผู้มีสัญชาติอเมริกัน
- ผู้ที่สมรสกับบุตรของผู้มีสัญชาติอเมริกัน

- เป็นพี่ หรือ น้องกับบุคคลผู้มีสัญชาติอเมริกันที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป
- เป็นคู่สมรสกับบุคคลผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว
- เป็นบุตรที่ยังไม่สมรสที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ของบุคคลผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มี

ถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว

- เป็นบุตรที่ยังไม่สมรสของบุคคลผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว ที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัว กรณีผ่านความสัมพันธ์ทางอื่นกับบุคคลในครอบครัวนี้ สหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวผู้มีความสัมพันธ์โดยการสมรส หรือเป็นบุตร หรือเป็นพี่น้องกับผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือกับบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาได้ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรมตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นคู่สมรส บุตร บิดาหรือมารดาของผู้มีสัญชาติไทยหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะผู้มีสัญชาติไทยได้

แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้หลักเกณฑ์ของทั้งสองประเทศจะมีความคล้ายคลึงกันตามที่กล่าวมาข้างต้น แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันในบางส่วน กล่าวคือ

- หลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาคำหนดให้พี่น้องของผู้มีสัญชาติอเมริกันหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้วสามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาได้ แต่หลักเกณฑ์ของประเทศไทยมิได้มีกำหนดให้พี่น้องของผู้มีสัญชาติไทยหรือพี่น้องของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้วสามารถยื่นคำขอฯ ได้

- หลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาคำหนดให้คนต่างด้าวที่สมรสกับบุตรของผู้มีสัญชาติอเมริกัน หรือคนต่างด้าวซึ่งสมรสกับบุตรของผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว (บุตรเขย/บุตรสะใภ้) สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาได้ แต่หลักเกณฑ์ของประเทศไทยมิได้มีกำหนดให้คนต่างด้าวที่สมรสกับบุตรของผู้มีสัญชาติไทยหรือคนต่างด้าวที่สมรสกับบุตรของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว (บุตรเขย/บุตรสะใภ้) สามารถยื่นคำขอฯ ได้

- หลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกามีได้กำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นบิดาหรือมารดาของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้ว สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ใน

สหรัฐอเมริกาได้ ในขณะที่หลักเกณฑ์ของประเทศไทยได้มีกำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นบิดาหรือมารดาของผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว สามารถยื่นคำขอฯ ได้ แต่ต้องเป็นการยื่นคำขอเพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัว กรณีผ่านความสัมพันธ์ทางอื่นกับบุคคลในครอบครัว กับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะขอเข้ามีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรมมีความคล้ายคลึงกันในบางส่วน

(3) กรณีเป็นคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกัน หรือบุตรของคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกัน (Fiancé(e) of a U.S. citizen or the Fiancé(e)'s child)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกัน กรณีเป็นคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกัน หรือบุตรของคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกันนั้น ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

- เป็นบุคคลผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้หมั้นกับผู้มีสัญชาติอเมริกัน (K-1 nonimmigrant)
- เป็นบุคคลผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้หมั้นกับบุตรของผู้มีสัญชาติอเมริกัน (K-2

nonimmigrant)

ผู้เขียนพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัว กรณีเป็นคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกัน หรือบุตรของคู่หมั้นของผู้มีสัญชาติอเมริกัน สหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวผู้มีความสัมพันธ์โดยการหมั้นนั้น คนต่างด้าวผู้นั้นจะต้องได้รับอนุญาตให้หมั้นกับผู้มีสัญชาติอเมริกัน (K-1 nonimmigrant) หรือได้รับอนุญาตให้หมั้นกับบุตรของผู้มีสัญชาติอเมริกัน (K-2 nonimmigrant) แล้วจึงจะสามารถยื่นคำขอเข้ามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาได้ ซึ่งมีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรมตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นคู่สมรส บุตร บิดาหรือมารดาของผู้มีสัญชาติไทยหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว สามารถยื่นคำขอเข้ามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะผู้มีสัญชาติไทยได้ ซึ่งหลักเกณฑ์ของประเทศไทยมิได้มีการกำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นคู่หมั้นของผู้มี

สัญชาติไทยหรือคู่หมั้นของบุตรของผู้มีสัญชาติไทยสามารถยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยได้ดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา

(4) กรณีเป็นภรรยาหม้าย หรือสามีหม้ายของผู้มีสัญชาติอเมริกัน (Widow (er) of a U.S. citizen)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกัน กรณีเป็นภรรยาหม้ายหรือสามีหม้ายของผู้มีสัญชาติอเมริกัน คนต่างด้าวจะยื่นคำขอนั้นจะต้องเป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ในขณะที่บุคคลผู้มีสัญชาติอเมริกันถึงแก่ความตาย

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัวกรณีเป็นภรรยาหม้ายหรือสามีหม้ายของผู้มีสัญชาติอเมริกัน สหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวจะยื่นคำขอนั้นจะต้องเป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ในขณะที่บุคคลผู้มีสัญชาติอเมริกันถึงแก่ความตาย เมื่อมีสถานะเป็นหม้ายแล้วจึงจะสามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาในกรณีนี้ได้ ซึ่งมีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรมตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นคู่สมรส บุตร บิดาหรือมารดาของผู้มีสัญชาติไทยหรือผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะผู้มีสัญชาติไทยได้ ซึ่งหลักเกณฑ์ของประเทศไทยมิได้มีการกำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นภรรยาหม้าย หรือสามีหม้ายของผู้มีสัญชาติไทยสามารถยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยได้ดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา

ดังนั้น หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกัน กรณีเป็นภรรยาหม้ายหรือสามีหม้ายของผู้มีสัญชาติอเมริกัน จึงมีความแตกต่างจากหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติฯ ของประเทศไทย

(5) กรณีคู่สมรส บุตร หรือบิดา มารดาที่ถูกทารุณกรรม (Abused spouse , child or parent)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกัน กรณีเป็นคู่สมรส บุตร หรือบิดา มารดาที่ถูกทารุณกรรม นั้น จะต้องมียุติคุณสมบัตินั้น จะต้องเป็นคู่สมรส บุตร หรือบิดามารดา ของผู้มีสัญชาติอเมริกันที่ถูกทารุณกรรม หรือ เป็นคู่สมรส บุตร หรือบิดา

มารดาของผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้วถูกทารุณกรรมจึงจะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาในกรณีนี้ได้

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์ในครอบครัวกรณีเป็นคู่สมรส บุตร หรือมิดา มารดาที่ถูกทารุณกรรม นั้น จะต้องมีความสัมพันธ์ คือคนต่างด้าวนั้นจะต้องเป็นคู่สมรส บุตร หรือบิดามารดา ของผู้มีสัญชาติอเมริกันที่ถูกทารุณกรรม หรือ เป็นคู่สมรส บุตร หรือมิดา มารดาของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้วถูกทารุณกรรม จึงจะสามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาในกรณีนี้ได้ ซึ่งมีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวฯ ประเภทเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรมตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทย ที่กำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นคู่สมรส บุตร บิดาหรือมารดาของผู้มีสัญชาติไทยหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว สามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้ความอุปการะหรืออยู่ในความอุปการะผู้มีสัญชาติไทยได้ ซึ่งหลักเกณฑ์ของประเทศไทยมิได้มีการกำหนดให้คนต่างด้าวที่เป็นคู่สมรส บุตร หรือบิดามารดา ของผู้มีสัญชาติไทยที่ถูกทารุณกรรม หรือ เป็นคู่สมรส บุตร หรือมิดา มารดาของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยแล้ว ซึ่งถูกทารุณกรรมสามารถยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยได้ดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา ดังนั้น หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาประเภทเข้ามาผ่านทางความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวผู้มีสัญชาติอเมริกัน กรณีเป็นคู่สมรส บุตร หรือมิดา มารดาที่ถูกทารุณกรรม จึงมีความแตกต่างจากหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติฯ ของประเทศไทย

3) ประเภทเป็นคนต่างด้าวในกรณีพิเศษ (Green Card as a Special Immigrant)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศ ของสหรัฐอเมริกาสำหรับ ประเภทเข้ามาในกรณีพิเศษ (Green Card as a Special Immigrant) จะต้องมีคุณสมบัติในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(1) เป็นผู้เผยแพร่ศาสนา ต้องมีคุณสมบัติ คือ เป็นสมาชิกของศาสนาที่เข้ามาในสหรัฐอเมริกาเพื่อทำงานให้กับองค์กรศาสนาที่ไม่หวังผลกำไร

(2) เป็นเยาวชนผู้อพยพในกรณีพิเศษ ต้องมีคุณสมบัติ คือ เป็นเยาวชนที่ถูกทารุณกรรม ถูกทอดทิ้ง หรือถูกละเลยจากผู้ปกครอง และต้องได้รับสถานะ SIJ (Special Immigrant Juvenile)

(3) เป็นชาวอิรัก หรืออัฟกานิสถาน ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(3.1) เป็นชาวอิรัก หรือชาวอัฟกานิสถานที่ทำงานเป็นล่ามให้กับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

(3.2) เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอเมริกันที่อยู่ในประเทศอิรัก ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2546 เป็นต้นมา โดยทำงานมาไม่น้อยกว่า 1 ปี

(3.3) เป็นเจ้าหน้าที่ชาวอัฟกานิสถานที่ทำงานให้กองกำลังสนับสนุนความมั่นคงระหว่างประเทศ (International Security Assistance Force : ISAF)

(3.4) ผู้สื่อข่าวระหว่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้เข้ามาปฏิบัติงานในสหรัฐอเมริกาในฐานะสมาชิกของสื่อ

(3.5) เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่หรือสมาชิกในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ขององค์การ NATO – 6 ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

(3.5.1) เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือ NATO ที่เกษียณอายุแล้ว หรือสมาชิกในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือ NATO ที่เกษียณอายุแล้ว

(3.5.2) ขึ้นขอมิถินที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกา (Green Card) ผ่านทางช่องทางอื่นนอกเหนือจากประเภททางการทูต

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทเป็นคนต่างด้าวในกรณีพิเศษนั้น จะต้องมีความพิเศษ คือ เป็นผู้เผยแพร่ศาสนา หรือ เป็นเยาวชนผู้อพยพในกรณีพิเศษ (Special Immigrant Juvenile: SIJ) หรือเป็นชาวอิรักหรืออัฟกานิสถานที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด หรือเป็นผู้สื่อข่าวระหว่างประเทศ หรือเป็นเจ้าหน้าที่หรือสมาชิกในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ จึงจะสามารถยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาในกรณีนี้ได้ ซึ่งมีความแตกต่างกับการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งมีได้มีการกำหนดคนต่างด้าวที่มีคุณสมบัติที่กล่าวมาดังกล่าวข้างต้นกับหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา แต่อาจเทียบเคียงได้กับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามาในราชอาณาจักรไทย ประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ โดยกำหนดว่าบุคคลที่จะยื่นคำขอฯ เข้ามาในประเทศไทย ต้องเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย หรือรัฐบาลไทย หรือได้รับการคัดเลือกจากสถาบันที่มีชื่อเสียงระดับชาติ อันเชื่อถือได้ว่าเป็นผู้มีผลงานดีเด่นที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ ดังนั้น หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถินที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาประเภทเป็นคนต่างด้าวในกรณีพิเศษ จึงมีความคล้ายคลึงกันกับหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมิถินที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย ประเภทกรณีพิเศษเฉพาะราย

4.3.3 วิเคราะห์ความแตกต่างกันของหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย

จากการศึกษาถึงหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย ผู้เขียนมีความเห็นว่า มีประเภทของคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยที่แตกต่างกัน

	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา	คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
หลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน	(1) ประเภทผ่านทางสถานะผู้ลี้ภัยหรือสถานะผู้ลี้ภัย (2) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม (3) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรม (4) ประเภทผ่านการลงทะเบียน (5) ประเภทอื่น ๆ	- ไม่มี -

1) ประเภทผ่านทางสถานะผู้ลี้ภัย (Asylee Status) หรือสถานะผู้ลี้ภัย (Refugee Status) หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาสำหรับ ประเภทผ่านทางสถานะผู้ลี้ภัย (Asylee Status) หรือสถานะผู้ลี้ภัย (Refugee Status) จะต้องมีความสัมพันธ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(1) กรณียื่นคำขอผ่านทางสถานะผู้ลี้ภัย (Asylee Status) จะต้องมีความสัมพันธ์ คือ ได้รับการรับรองสถานะผู้ลี้ภัยอย่างถูกต้องตามกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

(2) กรณียื่นคำขอผ่านทางสถานะผู้ลี้ภัย (Refugee Status) จะต้องมีความสัมพันธ์ คือ ได้รับการอนุญาตให้เข้าสหรัฐอเมริกามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทผ่านทางสถานะผู้ลี้ภัย (Asylee Status) หรือสถานะผู้ลี้ภัย (Refugee Status) มีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอ

เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เนื่องจากหลักเกณฑ์ๆ ของประเทศไทยนั้นมิได้มีการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวให้สามารถยื่นคำขอเข้ามาในประเภทเข้ามาผ่านทางสถานะผู้อพยพหรือผู้ลี้ภัยได้ดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด

2) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม (Green Card for Human Trafficking and Crime Victims)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาสำหรับ ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม (Green Card for Human Trafficking and Crime Victims) จะต้องมียุทธสมบัติในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(1) กรณีผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ (Human Trafficking) จะต้องมียุทธสมบัติ คือ ในปัจจุบันได้รับวีซ่าชั่วคราวประเภท T (T nonimmigrant visa)

(2) กรณีผู้ที่เป็นเหยื่ออาชญากรรม (Crime Victims) จะต้องมียุทธสมบัติ คือ ในปัจจุบันได้รับวีซ่าชั่วคราวประเภท U (U nonimmigrant visa)

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม (Green Card for Human Trafficking and Crime Victims) มีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เนื่องจากหลักเกณฑ์ๆ ของประเทศไทยนั้นมิได้มีการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวให้สามารถยื่นคำขอเข้ามาในประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และเหยื่ออาชญากรรม (Green Card for Human Trafficking and Crime Victims) ได้ดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด

3) ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรม (Green Card for Victims of Abuse)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาสำหรับ ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรม จะต้องมียุทธสมบัติในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(1) คู่สมรส เด็ก หรือบิดามารดาที่ถูกทารุณกรรม (An abused spouse, child , or parent) จะต้องมีคุณสมบัติ คือ

(1.1) ผู้ที่ถูกทารุณกรรม โดยคู่สมรสที่มีสัญชาติอเมริกัน หรือคู่สมรสที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกา (lawful permanent resident)

(1.2) เด็กที่ยังไม่แต่งงานและมีอายุต่ำกว่า 21 ปี ที่ถูกทารุณ โดยผู้มีสัญชาติอเมริกัน หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกา (lawful permanent resident)

(1.3) ถูกทารุณโดยบิดา หรือบิดา มารดา ที่มีสัญชาติอเมริกัน

(2) เยาวชนในกรณีพิเศษ (Special Immigrant Juvenile) จะต้องมียุทธสมมติ คือ เป็นเด็กที่ถูกทารุณกรรม ถูกทอดทิ้ง หรือถูกละเลยจากผู้ปกครอง และเป็นผู้ซึ่งได้รับสถานะ SIJ (Special Immigrant Juvenile)

(3) คู่สมรสหรือบุตรชาวคิวบาที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้าย ภายใต้รัฐบัญญัติการปรับเปลี่ยนคิวบา (Cuban Adjustment Act) จะต้องมียุทธสมมติ คือ เป็นคู่สมรสหรือบุตรของบุคคลผู้มีเชื้อสายคิวบาหรือบุคคลที่มีสัญชาติคิวบา

(4) คู่สมรสหรือเด็กชาวเฮติที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้าย ภายใต้พระราชบัญญัติความเป็นผู้อพยพ (Haitian Refugee Immigrant Fairness Act : HRIFA)

ผู้เขียนพิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรม (Green Card Victims of Abuse) มีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เนื่องจากหลักเกณฑ์ฯ ของประเทศไทยนั้นมิได้มีการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวให้สามารถยื่นคำขอเข้ามาในประเภทสำหรับผู้ที่เป็นเหยื่อของการทารุณกรรมได้ดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด

4) ประเภทผ่านการลงทะเบียน (Green Card through Registry)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาสำหรับประเภทผ่านการลงทะเบียน (Green Card through Registry) ได้ ในกรณีที่คนต่างด้าวนั้น ได้อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่องในสหรัฐอเมริกามาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1972 เป็นต้นมา

ผู้เขียนพิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทผ่านการลงทะเบียน (Green Card through Registry) มีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เนื่องจากหลักเกณฑ์ฯ ของประเทศไทยนั้นมิได้มีการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวให้สามารถยื่นคำขอเข้ามาในประเภทผ่านการลงทะเบียนได้ดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด

5) ประเภทอื่น ๆ (Green Card through Other Categories)

หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในประเทศของสหรัฐอเมริกาสำหรับ ประเภทอื่น ๆ (Green Card through Other Categories) จะต้องมียุทธสมมติในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(1) เป็นคนต่างด้าวในโครงการวีซ่าผู้อพยพ (Diversity Immigrant Visa Program)

- (2) เป็นคนต่างด้าวตามรัฐบัญญัติการปรับเปลี่ยนคิวบา (Cuban Adjustment Act)
- (3) คู่สมรสหรือเด็กชาวคิวบาที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้ายตามพระราชบัญญัติการปรับเปลี่ยนคิวบา (Cuban Adjustment Act)
- (4) กรณีสถานะที่ขึ้นอยู่กับรัฐบัญญัติด้านคนเข้าเมืองของผู้ลี้ภัยชาวเฮติ (Dependent status under the HRIFA)
- (5) คู่สมรสหรือบุตรชาวคิวบาที่เป็นเหยื่อการทารุณกรรมอย่างโหดร้าย ตามรัฐบัญญัติด้านคนเข้าเมืองของผู้ลี้ภัยชาวเฮติ (Haitian Refugee Immigration Fairness Act : HRIFA)
- (6) กรณีตามรัฐบัญญัติการปรับเปลี่ยนทัณฑ์บนอินโดจีน 2000 (Indochinese Parole Adjustment Act of 2000)
- (7) กรณีลูกครึ่งอเมริกัน-อินเดียที่เกิดในประเทศแคนาดา (American Indian born in Canada)
- (8) บุคคลที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ทางการทูตต่างชาติในสหรัฐอเมริกา (Person born in the United States to a foreign diplomat)
- (9) นักการทูตตามมาตรา 13

ผู้เขียนวิเคราะห์แล้ว มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ประเภทอื่น ๆ (Green Card through Other Categories) มีความแตกต่างกันการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เนื่องจากหลักเกณฑ์ฯ ของประเทศไทยนั้นมิได้มีการกำหนดคุณสมบัติของคนต่างด้าวให้สามารถยื่นคำขอเข้ามาอยู่อาศัยในราชอาณาจักรไทยดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา ประเภทอื่น ๆ นี้แต่อย่างไร

4.3.4 เปรียบเทียบผลของการได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย

ตามหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกานั้น เมื่อคนต่างด้าวที่ยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ผ่านทางคุณสมบัติในแต่ละประเภทตานั้น เมื่อคนต่างด้าวดังกล่าวได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกา (Green Card) แล้ว บุคคลดังกล่าวจะมีสิทธิ์อยู่อาศัยในสหรัฐอเมริกาอย่างถูกกฎหมายได้เป็นเวลา 10 ปี ซึ่งหากครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว บุคคลนั้นสามารถยื่นคำขอต่ออายุกรีนการ์ดเพื่ออยู่อาศัยในสหรัฐอเมริกาได้อีก โดยสามารถยื่นคำขอต่ออายุได้ล่วงหน้าอย่างน้อย 6 เดือนก่อนที่จะครบกำหนดระยะเวลาหมดอายุ โดยจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐบาลอเมริกันกำหนดไว้ ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่ามีแตกต่างกับหลักเกณฑ์ของประเทศไทย กล่าวคือตามหลักเกณฑ์ของประเทศไทยนั้น เมื่อคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้วจะต้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่จากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายไว้เป็น

หลักฐานภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร⁶ โดยกฎหมายบัญญัติรับรองไว้ว่าใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวได้รับนั้นสามารถใช้ได้ตลอดไป⁷ มิได้กำหนดระยะเวลาเพียงสิบปีดังเช่นหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด

---

⁶ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522. มาตรา 47 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร จะต้องขอรับ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่จากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายไว้เป็นหลักฐาน ภายในเวลา สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร

๑๓๑

๑๓๑

⁷ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522. มาตรา 48 ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้ใช้ได้ตลอดไป แต่ถ้าผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ได้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป เว้นแต่ก่อนที่จะเดินทาง ออกไปนอกราชอาณาจักรผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ได้นำใบสำคัญถิ่นที่อยู่ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานการ แจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา 50 ในกรณีเช่นนี้หากคนต่างด้าวผู้นั้นกลับเข้ามาใน ราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานให้และ ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา 12 หรือมาตรา 44 ให้ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นคงใช้ได้ต่อไป.